

det utvivlsomt, at der er stillet en saadan Sikkerhed. Paa Opfattelsen af det af mig antydede Forslag kommer det mig isvrigt ikke an, naar det kun opnaaes, at der skal være stillet rede Sikkerhed inden passende Frist, s. Ex. den 15de Marts. Jeg vil bede den ærede Minister at overveie, om vi ikke, da vi dog staae paa det samme Fundament, maatte ved nærmere Betragtning kunne komme til samme Slutning.

Indenrigsministeren: Jeg vil nødig trætte den ærede Forsamling ved at forlænge Discussionen; men det forekommer mig, at den høitærede Landssthingsmand ikke maa kunne overse, at det at stille et Vilkaar som det, at der inden 15de Marts skal være et reent og klart Depositum, vil sige det Samme som at foreskrive Concessionsfageren at blibe enig med sin Modpart inden 15de Marts; thi, inden han har faaet sin Modpart ud af Striden, kan han ikke tilveiebringe noget Depositum.

Bloug: Jeg skal blot tillade mig at bemærke, at der forekommer mig at være en anden Udvej, nemlig at han kan blibe enig med en ganske anden Mand om at stille den forlangte Sikkerhed.

Indenrigsministeren: Ja, vi kunne lidt efter lidt ind paa den fuldstændigste Detail. Concessionsfageren kan umulig bevæge nogen anden Mand til at træde ind i Foretagendet, saalænge den foregaaende, med hvem han har Strid, er Ithandehaver af Halvdele af Foretagendet.

Krieger: Men seer den ærede Minister da ikke, at det er nødvendigt at fastholde den antydede Fordring, naar ikke det Hele skal være Tant? Vi have kun at gjøre med Krongulds. Hvem han har villet sig ind med, vedkommer ikke os. Er han kommen i Strid med Chapman, saa at der opstaaer Vanstueligheder, saa er dette ikke vor Sag. Han skal stille en reent og klar Sikkerhed, og maastee er det meget lettere for ham, end En og Anden troer; hvorledes han kan gjøre det, maa være os ganske det Samme. De fremmede Navne maa holdes borte. Det er en af Feilene i Inden-

rigsministeriets Expedition, at dette ikke er tagt lægt. Der skulde aldrig have været noget andet Navn i den oprindelige Dwittering end Krongulds; dette skal jeg dog ikke gaae nærmere ind paa.

Da ellers Ingen ønskede Ordet, sluttedes Forhandlingen. Sagens Overgang til 2den Behandling fattedes under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 40 Stemmer.

Den sidste Sa. paa Dagsordenen var: Første Behandling af Forslag til almindelig borgerlig Straffelov (see Tillæg A Sp. 1229 ff.).

Krieger: Idet vi atter hilse denne Straffelov, haaber jeg, at vi skulle have den Glæde at faae den gennemført i denne Samling. Smidlertid er der dog foregaaet ikke uvæsentlige Forandringer ved Sagens Behandling i det andet Thing, for hvilke vi naturligvis maa gjøre os Rede. Jeg skal ikke trætte det ærede Thing med at gennemgaae samtlige de mindre Ændringer, men jeg vil søge med et Par almindelige Træk at betegne de Synspunkter, hvorunder jeg mener, at de maae betragtes. Først falde da de Forandringer i Die, der ere foregaaede med Hensyn til Straffemaaden; de ere i en vis Henseende de meest indgribende, især naar jeg derunder tillige indbefatter den Forandring, der er steet i de 3 vigtige Paragrapher, hvor Livsstraf er fastsat som absolut Straf, uden at der ved Siden deraf er fastholdt en Bemyndigelse for Domstolene til, naar de finde, at der dertil er Grund, da at kunne anvende Tugthuusarbejde paa Livstid. Med Hensyn til Livsstraf er, hvad Fuldbyrnelsen angaaer, i Udcastets § 10 bestemt, at Straffen skal fuldbyrdes som nu ved Hals hugning, altsaa med Døe og ikke med Faldbøje, som Landsstinget havde vedtaget i Overeensstemmelse med Regeringens Forslag. Som jeg antydede, er Livsstraf ubetinget fastsat i §§ 71, 85 og 190 med Hensyn til de groveste Statsforbrydelser og med Hensyn til Mord; Folkethinget har, uden at Justitsministeren har gjort Indvending derimod,